

KLEINE KOSMOLOGIE

„Die op Mars leven anders. Als goden, als vlinders van tien meter vlucht die in ijle, van violetlicht verzadigde lucht, langs de startbanen scherend, geruchtloos zich reppen naar kleurige bloemen als vijvers zo groot, daar baden in geuren en nippen van nectar, zich zonnen in 't eeuwig Elysium waarboven twee dagmanen kruisen en later de nacht donkerblauw staat.”

Een kleine planeet, maar een zalige, waar elke haven Cythera en iedere vlakke Arcadië is. Ongenaakbaar voor mensen, zelfs voor hun verbeelding, zelfs voor de wanhopige vlucht van hun vredesverlangen.

7. PLANETOÏDEN

Dit is het onzichtbaar gruis, het naamloos en verloren grauw, het tuig in de „maison de tolérance” der sterren, waar mejuffrouw Ceres, juffer Juno, Vesta, Iris, Flora, aantreên op bevel; steeds meer van zulk glansloos, eender naakt. Bestelt ze maar! 't Zijn geen hetairen noch bacchanten wachtend op hun korybanten, maar slavinnen, lènai van de hemelhoek, bij de portieken van de huizen in de Dierenriem. Een bandeloze troep.

Of mogelijk zijn het sintels van een uitgebrande lichtstad, uitschot van haar lichtekooien, sterrenkaf dat van de dorsvloer der onsterfelijken hierheen woei. Voordien door niemand ooit be-oogd, totdat eens een nieuwsgierige monnik, vroeg op Nieuwjaarsdag, zo ver het venster van zijn toren uit hing, dat hij juist nog een klein slipje van de eerste dezer dames zag. Van toen af is 't een astronomen-sport geworden, iemand van het grote gild van Sint Rein-uitgebrand te ontdekken en het voor een tijdje met haar aan te leggen.

Ziet ze roezen langs de brede baan, onder politie-opzicht van heer Mars en onder 't medisch toezicht dat de dikke Jupiter zeer ondeskundig voert. Vrouw Vesta speelt voor hoerenmoeder, en het is een schande dat de souteneurs die zich vanzelf ook bij dit volkje bevinden, zulke fraaie namen dragen als Hidalgo, Eros, Cupido en de Trojanen.

Cet âge est sans piété....

8. JUPITER

Jupiter niet, maar een buikige Falstaff, een reus zonder reden, een Goliath en een Ymir is dit waterhoofdige kind van de Zon. Onnozel en ietwat goedaardig, als al zulke volumineuze luchtbonken zijn. Een snelle cycloop, die vervloeid en onvast met het oog van zijn vaalrode vlek in het wereldruim blikte, en maar juist genoeg boven de drempel